

Интегративният подход, основан на доказателства за намиране на истината

written by Tim Jennings, M.D. | November 5, 2019

Служението *Come And Reason* в продължение на много години използва и широко преподава „Интегративния подход, основан на доказателства“, за намиране на истината; но наскоро открих, че нямаме място на нашия уебсайт с описание на подхода, нито препратки, документиращи неговия произход. Следователно, сега помествам кратко описание и пример, последвани от няколко справки.

Съгласуваност на Писанието, науката / природата и опита

„Интегративният подход, основан на доказателства“ за намиране на истината, изисква да хармонизираме три нишки от доказателства: **Писание, наука/природа и опит.**

Всяка една от тези нишки е предоставена от Бог и е жизненоважна за нашето разбиране за Него, за Неговото творение и за Неговия закон на любовта, върху който е изградена да функционира цялата Вселена. Рискът да се объркаме и да направим погрешни изводи за света се увеличава, когато отделим тези три нишки една от друга и не успеем да ги интегрираме.

- Науката сама по себе си води до безбожие.
- Преживяването само по себе си води до мистика.
- Писанието само по себе си води до объркване. (Например, според Християнската енциклопедия, над 30 000 християнски групи спорят какво означават различните библейски пасажки.)

Примери за проблеми, които възникват при невъзможност за интегриране на трите нишки

- През шестнадесети век Галилей открил, че Земята се върти около Слънцето. Водителите на преобладаващата по онова време християнска църква обаче учели, че Слънцето се върти около Земята и че Земята е центърът на Вселената. Отказвайки да интегрират наблюдаемата наука със своето разбиране на Писанието, те поставили Галилей под домашен арест и сложили началото на разрива между религията и науката, който продължава и до днес.
- Еволюционните теории за произхода на живота използват доказателства от природата и науката, но не успяват да ги хармонизират с Писанието и така правят погрешни изводи за произхода на живота.
- Медитационните практики в източен стил (и други молитвени стилове) отхвърлят науката и Писанието и правят вътрешното преживяване мярка за просветлението и истината, водейки по този начин до мистични преживявания и фалшиви изводи за реалността.

Прилагане на интегративния подход, основан на доказателства

- **Божият закон в Писанието:**
 - “Целият закон се изпълнява в една дума, сиреч, в тази: Да обичаш ближния си както себе си” (Галатяни 5:14).
 - “Ако изпълнявате царския закон, според Писанието: Да обичаш ближния си като себе си, добре правите” (Яков 2:8).
 - „А Той му рече: Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум. Това е голямата и първа заповед. А втора, подобна на нея, е тази: Да възлюбиш ближния си както себе си. На тези две заповеди стоят целият закон и пророците” (Матей 22:37-40).
 - Любовта не търси своето (1 Коринтяни 13:5); това означава, че любовта е даваща.
- **Божият закон в природата:**
 - Всеки път, когато издишвате, отдавате CO₂; от своя страна, растенията отдават кислород обратно към вас. Това е само един пример от множеството такива в природата, които ни насочват към безкрайния кръг на любовта, върху който е изграден да функционира животът.
- **Божият закон в опита:**
 - Медицински проучвания документират, че хората, които отдават доброволен труд (дават от себе си), живеят по-дълго, имат по-малко увреждания, по-малко деменция и остават извън старческите домове по-дълго от онези, които не участват в доброволен отдаден труд.

Цитати, документиращи, че Божият метод за разкриване на истината е

интегративният подход, основан на доказателства.

Бог ни говори чрез науката / природата (първата му книга):

- „Но попитай сега животните, и те ще те научат; и въздушните птици, и ще ти кажат; или говори на земята, и тя ще те научи; и морските риби ще ти изявят. От всички тези кой не разбира, че ръката на Господа е сторила това?“ (Йов 12:7-9).
- „Небесата разказват славата Божия и просторът известява делото на ръцете Му“ (Псалми 19:1).
- „Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото, човеците остават без извинение“ (Римляни 1:20).
- „Тъй като пълното щастие е в познаването на Бога, за да не бъде възпрепятстван никой да открие това щастие, Той любезно е сложил в съзнанието ни семето на истинската религия, за което вече говорихме; и е показал Своето съвършенство в цялата структура на Вселената. Така че Бог е постоянно пред нашия поглед и ние не можем да отворим очи, без да бъдем принудени да Го видим. **Неговата природа е неразбираема, далеч над всяка човешка мисъл, но славата Му е отпечатана върху Неговото творение толкова ярко, ясно и славно, че никой, колкото и да е неук и неграмотен, не може да се възползва от невежеството като извинение.** Така с абсолютна истина псалмистът възкликва: „Който се обличаш в светлината като с дреха“ (Псалми 104: 2). Сякаш казва, че когато Бог е създал света за първи път, е окачил е великолепни знамена, на които виждаме ясно изобразено съвършенството Му. На същото място псалмистът правилно сравнява простирането на небесата с Божия царски шатър и казва, че Той „построява високите Си обиталища над водите, прави облаците Своя колесница и върви с крилата на вятъра“ (Псалми 104:3), изпращайки вятъра и светкавиците като Свои бързи пратеници. Тъй като славата на Неговата сила и мъдрост е по-видна на небесата, често те се наричат Негов престол. Накъдето и да погледнете, няма част от света, колкото и малка да е, която да не показва поне някакъв отблясък на красота; невъзможно е да се вгледате в необятните пространства на Вселената, без да бъдете завладени от всеприсъстваща красота. Така авторът на Посланието към евреите описва видимия свят като образ на невидимия (Евреи 11:3). **Превъзходната структура на света действа като своеобразно „огледало“, в което можем да видим Бог, Който иначе би бил невидим.** По същата причина псалмистът приписва език на небесните тела – език, който всички народи могат да разберат (Псалми 19:1).... Обаче, макар образът, който Бог дава на Себе Си и на Своето вечно царство, да се отразява ярко в огледалото на творението, ние сме толкова глупави и с така замъглен поглед, че не виждаме полза от тях. Малцина от нас, докато гледат към небето или се вглеждат в красотата на земята, понякога си мислят за Създателя! Склонни сме да Го пренебрегваме и да се задоволяваме само с погледа към творението. Творението запалва всички тези ярки „лампи“, за да демонстрира пред нас славата на Създателя, но всичко е напразно. Въпреки че блесят към нас от всяка посока, тези „лампи“ са недостатъчни сами по себе си да ни водят по правилния път. Те несъмнено пръскат искри, но изгасват, преди да успеят да дадат по-ярък блясък“ (Джон Калвин, *Принципи на християнската религия*, изд. Тони Лейн и Хилари Осбърн, стр. 32, 33, подчертаното е добавено)
- „Чистите по сърце виждат всички неща, изпълнени с Бога. **Виждат Го в простора на небето, в луната, светеща ярко, в слънцето, когато се радва като великан, обхождащ пътя си.** Виждат го как „прави облаците Свои колесници и как лети на крилете на вятъра“. Виждат го как „подготвя дъжд за земята“ и „благославя увеличаването му“

(Джон Уесли, проповед 23, „Планинска проповед“, III “, § I.1, Творби 1: 513, подчертаното е добавено).

- „Някои хора, за да открият Бога, четат книги.**Но има една великолепно книга - самата поява на създадените неща.**Погледнете над себе си!Погледнете под себе си!Забележете!Прочетете! Бог, Когото искате да откриете, никога не е писал тази книга с мастило.**Вместо това е поставил пред очите ви нещата, които е създал.**Можете ли да пожелаете по-силен глас от този?Небето и земята викат към вас: „Бог ни създаде!“ (St. Augustine [354-430] ~ Проповед 126,6 в колекцията Angelo Mai, Miscellanea Augustiniana 1:.. 355-68, изд G. Moran [Рим, 1930], в Vernon Bourke, превод*The Essential Augustine*, Хакет, Indianapolis , 1974, стр.123, подчертаното е добавено).
- „Защото следва: „Напоява всичките полски зверове “(Пс.104:11).Наистина виждаме как във видимото творение горските зверове пият от изворите и потоците, които текат между планините.Но на Бог е угодно да прикрие Своята мъдрост в образите на животни и в части от творението – не за да я отнеме от сериозния търсач, а да я затвори за тези, които не се интересуват от това. Отваря я пред онези, които хлопат. **Също така удоволствие е за нашия Бог да ни разкрие, че във всички тези неща, които познаваме като телесно и видимо творение, можем да търсим нещо скрито и духовно, което, когато бъде открито, ще ни донесе радост...**Свещеното Писание свидетелства за това на много места” (Св. Августин ~ *Изложения към Книгата на псалмите*. Коментар към Псалми 104:10,11. Никейски и постнически отци на Християнската църква, том XII, стр. 511, 512 Ед. Филип Шаф. Ердманс, 1989 г., подчертаното е добавено).
- „Много са начините, по които Бог се стреми да ни разкрие и да ни приведе в общение със Себе Си.Природата непрестанно говори на нашите сетива.Отвореното сърце ще бъде впечатлено от Божиата любов и слава, разкрити чрез делата на Неговите ръце.Слушащото ухо може да чуе и разбере посланията на Бог, чрез нещата в природата” (Уайт, Е.*Пътят към Христос*. Стр. 85).

Бог ни говори чрез житейските преживявания (втората Му книга):

- „Вкусете и вижте, че Господ е благ“ (Псалми 34:8).
- „Тогава каза на Тома: Дай си пръста тук и виж ръцете Ми, и дай ръката си и тури я в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ“ (Йоан 20:27).
- „Богниговоричрездействията наСвоетоПровидение ичрезвлиянието на Своя Дух върху сърцето. Можем да извлечем скъпоценни поуки от обстоятелствата и от средата, в която живеем, от ежедневните промени около нас, стига само сърцатанида са отворени, за да ги различат” (Уайт,Е. *Пътят към Христос*. Стр. 87).

Бог ни говори чрез Писанието (третата си книга):

- „И като започна от Мойсей и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания... И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше Писанията?“ (Лука 24:27, 32).
- „Всичкото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата“ (2 Тимотей 3:16).
- „БогниговоричрезСвоетоСлово. В него намираме отразено с най-ясни щрихи откровението за Неговия характер, отношението Му към хората и великото дело на изкуплението” (Уайт,Е. *Пътят към Христос*. Стр. 87).

Божият метод за установяване на истината съгласува Писанието, науката / природата и опита

- Исус учи, че Бог е осигурил съгласие между тези три „нишки“.
- Той цитира Писанието (в синагогата, на учениците и по пътя към Емаус).
- Той учи хората на Божиите истини с примери от природата: житото пада на земята, умира, но въпреки това носи живот; притчата за сеяча; грижата за врабчетата и полските лилии; лекуващото служение, действащо като символ на плана за спасението.
- Използва личния опит като метод на преподаване: „Тогава каза на Тома: Дай си пръста тук и виж ръцете Ми, и дай ръката си и тури я в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ“ (Йоан 20:27).

Джон Уесли (методист) учи, че Писанието трябва да бъде съгласувано с опита и разума:

- Писанието трябва да се разбира в хармония с традицията (доказателството за Божиите принципи, действащи в историята), с опита (с личния житейски опит с Бога) и с разума (с рационалното мислене, основано на доказателства). Този метод става известен като „четириъгълника на Уесли“.

Елън Г. Уайт (адвентистка от седмия ден) учи, че Писанието би трябвало да е в съгласие с науката и с опита:

- **„Великото хранилище на истината, това е Божието слово — писаното Слово, с „книгата“ на природата и с „книгата“ на духовните преживявания с Бога в човешкия живот.** Това са съкровищата, от които Христовите работници трябва да черпят с пълни сили. В търсенето на истината трябва да зависят от Бога, а не от човешка интелигентност — от велики хора, чиято мъдрост е глупост пред Него. Чрез избраните от него средства Господ ще дарява познание за Себе Си навсяка търсеща Го душа“ (Уайт, Е. *Пътят към Христос*. Стр. 125, подчертаното е добавено).
- **„Разбрани правилно, откровенията на науката и на житейските опитности са в съгласие със свидетелството на Писанието за непрекъснатото действие на Бога в природата“** (Уайт, Е. *Възпитание*. Стр. 130, подчертаното е добавено).
- **„Исус следваше Божествения план на възпитанието.** Не търсеше училищата на онова време, които величаеха нищожните, а подценяваха великите неща. Възпитанието Си придоби направо от определените от Небето източници — от полезния труд, от изучаването на Писанията и природата и от натрупания житейски опит — Божиите учебници, пълни с поучения за всички, които отиват при тях с прилежни ръце, отворени очи и разбиращо сърце“ (Уайт, Е. *Възпитание*. Стр. 77, подчертаното е допълнено).